

Et møte med Jesus forandrer alt

Skrevet på grunnlag av teksten fra Johannes 4, 1-30

Teksten nedenfor kan leses av en eller to personer.

Hvis den leses av to, er den ene fortelleren og den andre kvinnen. Det er kvinnens tanker som fremføres av den som spiller kvinnen (*kursiv skrift*). Resten leses av fortelleren. Et sjal og en krukke kan eventuelt være rekvisitter til denne enkle fremføringen.

"Huff, denne varmen, jeg burde nok hentet vann på en annen tid på døgnet."

Kvinnen nærmer seg brønnen der hun hver dag henter vann på denne tiden. Tidspunktet er valgt med omhu fordi det er den stilleste tiden på dagen, men dessverre også den varmeste. De andre kvinnene kommer hit til andre tider. Hun orker ikke møte dem, se de hånlige blikkene og høre viskingen som hun er sikker på er om henne og hennes liv.

"De skulle bare visst hvordan livet mitt har vært, så gjerne jeg skulle ha gjort ting annerledes, men det ble bare ikke sånn."

Livet har fart hardt med henne og nå må hun leve med sladderer og de nedverdiggende blikkene.

Endelig er hun fremme ved brønnen, og hun kan se at en fremmed mann står der.

"Han har jeg ikke sett før, han er nok ikke fra området her."

Hun puster lettet ut.

"Så kan jeg hente vann i krukken og gå hjem igjen uten å bli konfrontert med noe i livet mitt."

Den fremmede ser på henne og sier: "Gi meg å drikke!" Han snakker til henne med en vennlig og trygg stemme, og hun får en forunderlig tillit til ham.

"Så annerledes enn andre menn jeg har møtt", tenker hun i sitt stille sinn. Hun gir ham vann fra en kopp hun har med. Han drikker seg utørst mens hun venter på å få koppen tilbake.

Den fremmede ser på henne direkte og sier: "Hvis du visste hvem det er som ber deg om drikke hadde du bedt ham og han hadde gitt deg det levende vann."

"Det er som han kan se tvers igjennom meg, men vennligheten i øynene er der like fullt. En forunderlig mann."

Kvinnen svarer ham: "Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob som gav oss brønnen og selv drakk av den? Han begynner å tale til henne om levende vann og om å aldri bli tørst igjen og om evig liv.

"Å om jeg kunne få vann som gjorde at jeg aldri ble tørst igjen. Da ville jeg slippe å gå hit og oppleve de nedverdiggende blikkene." Hun ber ham om å få dette vannet.

Den fremmede begynner å tale om livet hennes og hun tenker:

"Men han kjenner jo til alt med meg, han vet jo om hele livet mitt, all min synd, og allikevel er han like vennlig. Hva er det med den mannen? Det er som hans varme vesen og vennlige, kjærlige øyne stråler mot meg med tilgivelse. Selv om han vet alt om meg stråler det bare varme og kjærlighet fra ham."

"Det er jeg som er Messias", sier han.

"Det var jo det jeg lærte da jeg var barn: Når Messias kommer kan han fortelle oss alt."

Det har skjedd en forandring inne i meg. Å være i Jesu nærhet har forandret meg. Dette må jeg skynde meg å fortelle!”

(Vannkrukken blir stående igjen når kvinnen skynder seg av gårde)